

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.258/2025/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. január 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt terheltl ellen indult büntetőügyben a Budapest Törvényszék 2025. május hó 15. napján kelt 15.B.30/2024/23. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekményt emberölés bűntette kísérletének [Btk. 160. § (1) bekezdés (2) bekezdés j) pont] minősíti.

A kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre súlyosítja.

A szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését mellőzi.

A vádlottat mellékbüntetésül 3 (három) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

Megállapítja, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításánál a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére szövegrészt mellőzi, egy napi előzetes fogvatartásban töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

Az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet befejező napja: 2025. május hó 15. napja.

A törvényszék által bűnjellistaként jelzett 1-4. alatti bűnjelek a Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztályán 13000/449-22/2023. bü. szám alatt kerültek bevételezésre.

A Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztályán 13000/449-56/2023. bü. számú bűnjeljegyzék 1. alatti konyharuha, 6-7. tétel alatti üvegpoharak, 8. tétel alatti törülőkendő, a 10-13. tételszám alatti ágynemű lefoglalását megszünteti, e tárgyak megsemmisítését rendeli el. Az elkobozni rendelt kés e bűnjeljegyzék 9. tétele alatti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban 18.000,- (tizennyolcezer) forint bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

A vádlott lakcímeiként feltüntetett cím a tényleges tartózkodási helye, lakóhelye 4cím., érvényes személyi igazolványának száma igazolványszám.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A bíróság a rendelkező részben írt ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) (8) bekezdés I. fordulat], ezért 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a kétharmad rész letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Ebben az esetben az előzetes fogvatartásban és az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe, rögzítette, hogy 4 nap ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a minősítés megváltoztatásáért, a Btk.160.§ (1) bekezdésbe ütköző, a (2) bekezdés j) pont szerint minősülő emberölés büntette kísérlete megállapításáért, a kiszabott büntetés súlyosításáért.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.594/2025/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, annak elbírálására a Be. 599. § (2) bekezdés a) pontja alapján nyilvános ülés kitűzését tartotta indokoltnak, bejelentette, hogy azon az ügyész nem vesz részt. Utalt arra, hogy a felülbírálat terjedelme teljes. Az eljárási szabályok megtartása körében az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértést nem észlelt.

[4] Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a valósághű tényállás, illetve a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentős tények felderítése érdekében szükséges bizonyítást lefolytatta, ugyanakkor a megállapított tényállás a Be. 591. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt okból részben megalapozatlan, több vonatkozásában is ellentétes az ügyiratok tartalmával. A részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyiratok tartalma alapján elvégezhető.

[5] Utalt az ügyész arra, hogy a sértettnek az elsőfokú bíróság által elfogadott vallomása (és a 2023. május 31-i rendőri bejelentés) alapján az ítélet [16] bekezdésében nem csupán az állapítható meg, hogy esetenként kölcsönös tettelegességgig fajultak a vádlott és a sértett közötti konfliktusok, hanem az is, hogy ezek során jellemzően a vádlott bántalmazta a sértettet.

[6] Az ítélet [17] bekezdésében írt, a kölcsönös féltékenykedésre utaló megfogalmazás szintén nem felel a sértett vallomásának, csupán a vádlott féltékenységre van adat.

[7] Az elsőfokú bíróság az ítélet [28] bekezdésében rögzítette a vádlott testmagasságát (171 cm), ami nem felel meg a testszemle jegyzőkönyvben rögzített adatnak, azt ahhoz igazodóan kérte megállapítani.

[8] A bizonyítékokból az állapítható meg, hogy a szűrés következtében a sértett felébredt, kiszaladt a házból, és úgy kérte a szomszéd segítségét, ezzel a [29] bekezdésében írtakat pontosítani szükséges.

[9] A [30] bekezdésében írtakkal szemben az állapítható meg, hogy az objektív bizonyítéknak tekinthető segélyhívó bejelentésről készült hangfelvétel tanúsága szerint a sértett kérte a vádlottat, hogy engedje kimenni a WC-re, amit a vádlott azzal hárított el, hogy "El akarsz menni a WC-re, amikor te támadtál meg engem?", ekként – a tanúvallomásokra való hivatkozással – sem állapítható meg, hogy a vádlott felajánlotta volna a segítségét, hogy elkíséri a sértettet az illemhelyre, hanem a sértett éppen a vádlott elutasító magatartása miatt végezte el a dolgát a ház mögött.

[10] Hivatkozott az ügyészség arra is, hogy a törvényszék az ítélet [28], [37] és [38] bekezdésben az igazságügyi orvosszakértő véleményét részben tévesen, illetve pontatlanul idézve határozta meg a szűrés erejét, illetve azt, hogy az milyen eredménnyel járt, járhatott volna, valamint nem rögzítette, hogy a súlyosabb eredmény miért maradt el.

[11] A szakértői nyilatkozat alapján a [28] bekezdésében azt indokolt megállapítani, hogy a vádlott legfeljebb közepes erővel szúrta meg a sértettet.

[12] Az ítélet [37] és [38] bekezdése az igazságügyi orvosszakértő véleményének nem felel meg, azt a törvényszék helytelenül idézte, ezért helytelen megállapításokat tett. A szakvélemény szerint az állapítható meg, hogy reális veszély volt a sértett közvetlen életveszélyes állapotának kialakulására [38], az életveszély fogalmilag a halál bekövetkezésének a reális lehetőségét jelenti, ezért nem fogadható el az az ítéleti megállapítás a [39] bekezdésben, mely szerint a halál bekövetkeztének reális veszélye nem állt fenn. Kérte az ezzel ellentétes megállapítások mellőzését, a [38] bekezdésben írtak kiegészítését a szakvéleménynek megfelelően.

[13] További megalapozatlansági hibát vagy hiányosságot az ügyész nem észlelt, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében helytállóan, a logikai szabályainak is megfelelően értékelte, alapos indokát adta annak, hogy miért vetette el a vádlott vallomását, a cselekmény részleteire miért a sértett által a nyomozás során tett, az orvosszakértői véleménnyel és a rendőrségre tett bejelentések hangfelvételeivel alátámasztott vallomását fogadta el.

[14] Az ügyészi álláspont szerint a részbeni megalapozatlanság nem érinti a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását, ezért a Be. 593. § (5) bekezdés b) bekezdés szerinti eltérő tényállás megállapításának nincs helye, a másodfokú bíróság a Be. 593. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a helyesbített, kiegészített tényállás alapján bírálhatja felül.

[15] A vádlott cselekményét az elsőfokú bíróság nem a büntető törvénynek megfelelően minősítette, és a vádlott szándékát a 3/3013 BJE-ben írtakkal ellentétesen értékelte testi sértésre irányulónak, bár az annak alapján vizsgálendő személyi és tárgyi körülményeket – általánosságban – helytállóan vette számba az ítélet [129] bekezdésében.

[16] Az alanyi tényezők tekintetében megállapíthatónak tartotta, hogy a vádlott a szűrást megelőzően, az egész napos közös italozás során eleve erőszakosan lépett fel a férjével, a sértettel szemben, ezért a sértett rendőri segítséget is kért, bejelentése szerint a sértett szokásához híven megtámadta, és többször fenyegetett a megölésével is.

[17] A törvényszék azt is megállapította, hogy a házastársak rossz viszonyban voltak, a férjével szemben érzett haragos érzelmeket, dühöt maga a vádlott sem tagadta. A sértett vallomása szerint a vádlott a rendőrség értesítését követően még dühösebb lett, a helyzet nagyon eldurvult.

[18] A vádlott vizsgálatát végző igazságügyi pszichológus szakértő véleménye szerint a vádlott a haragját látható viselkedésben fejezi ki, a terhére rótt cselekmény elkövetésében, illetve annak végrehajtási módjában a sértett irányában a harag érzése, a növekvő harag érzése során megjelenő düh, és a düh kifejezéseként megjelenő agresszió motiválhatta.

[19] A törvényszék indokolatlanul tulajdonított jelentőséget annak, hogy a vádlott a szűrással egyidejűleg nem mondott semmit, nem fenyegetőzött, hiszen azt is megállapította,

hogy ekkor a sértett aludt, a fenyegetéssel a vádlott azt kockáztatta volna, hogy a sértett még a szúrás előtt felébred, és védekezni kezd.

[20] A tárgyi tényezők körében az elsőfokú bíróság is értékelte az elkövetés eszközét, amely hatékonyan alkalmas az élet kioltására, azonban az elkövetés pontos körülményeire már nem volt figyelemmel.

[21] A vádlott éppen azért választotta az elkövetés adott módját, hogy a sértett a szúrás ellen ne tudjon védekezni, és a sértettet a bal mellbimbója mellett legfeljebb közepes erővel megszúrta.

[22] A vádlott nyilvánvalóan tisztában volt azzal a köztudomású ténnyel, hogy a mellkas sértése révén több létfontosságú szerv, a szív, a tüdő és a főerek is sérthetők. A mellkasüreget ténylegesen megnyitó szúrás objektíve felveti a halál bekövetkeztének lehetőségét, ennek pedig a vádlott tudatában szintén fel kellett merülnie.

[23] Nem maradhat figyelmen kívül az sem, hogy az adott erejű szúrás alkalmas volt a halál bekövetkezéséhez vezető okfolyamat megindításához, a cselekmény folytatása pedig nem a vádlott szándékának megfelelően, hanem azért maradt el, mert a sértett a szúrásra felriadt, és segítségért szaladt.

[24] A [133] bekezdésében írtakkal ellentétben nem a vádlott hívott segítséget a sértetthez, amit attól függetlenül megtehetett volna, hogy a sértett az udvarra kiszaladt és a szomszédokhoz fordult, illetve a hangfelvétel alapján megállapítható, hogy a vádlott a szúrás miatt a szúrást követően is a sértettet hibáztatta. Annak pedig, hogy a sértett az őt mellkason szúró vádlottra utóbb dühös megjegyzéseket tett, nyilvánvalóan nincs a cselekmény büntetőjogi minősítésére kiható jelentősége.

[25] A [136] bekezdésében írtakkal szemben az életveszély megszüntetésének orvosi lehetőségei a cselekmény büntetőjogi minősítését ugyancsak nem érintik, a halál szükségszerű bekövetkezésének lehetősége pedig nem feltétele a cselekmény emberölés büntette, illetve annak kísérlete szerinti minősítésének.

[26] Az ítélet [134] bekezdésében az in dubio pro reo alapelvre hivatkozás ugyancsak nem releváns, hiszen az a bíróság ténymegállapító tevékenységére vonatkozik, a szándék megállapítása azonban a cselekmény jogi megítéléséhez tartozik.

[27] A vádlott motívuma, a cselekmény előzményei, a vádlott hangoztatott ölési szándéka, az általa választott kés jellemzői, a célzott szúrás, a sérülés helye és a szúrás körülményei, az alvó sértett támadása egyaránt arra utalnak, hogy a vádlott tudatában felmerült a sértett halála bekövetkezésének lehetősége, és ebbe belenyugodva cselekedett. E szándéknak nem mond ellent a vádlottnak a szúrást követő magatartása, a fentebb írtak szerint nem ő kért orvosi segítséget, a cselekmény folytatása nem a saját elhatározása következtében szakadt meg.

[28] A vádlott élet kioltására irányuló eshetőleges szándéka megállapítható, a cselekmény a szúrás alkalmazott ereje mellett is alkalmas volt a sértett halálának előidézésére, ezért a vádlott cselekménye a sértett alvó állapotára is figyelemmel a Btk. 160. § (2) bekezdés j) pontja szerint minősülő emberölés büntette Btk. 10.§ szerinti kísérleteként értékelendő.

[29] A vádlott javára az önkéntes eredményelhárítás nem állapítható meg, cselekményének enyhébb megítélését ez sem eredményezheti.

[30] A törvényes minősítés alapján a vádlottal szemben kiszabható büntetés 10 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, a határozott idejű szabadságvesztés középértéke 15 év.

[31] A súlyosító körülmények között a sértett védekezésre képtelen állapotát nem lehet értékelni, lévén ez ad alapot az emberölés súlyosabb minősítésére. A vádlott ittassága és a közeli hozzátartozó sérelmére való elkövetés valóban nyomatékos súlyosító körülményként értékelhető a vádlott terhére, és további súlyosító körülmény az elkövetéshez használt eszköz különös veszélyessége (56/2007. BK vélemény III/2.) is.

[32] A vádlott javára nem értékelhető a sértetti közrehatás, a megállapított tényállás szerint a vádlott bántalmazta egész nap a sértettet, ő csak védekezni kényszerült, majd őt a vádlott álmában szúrta meg.

[33] Ugyancsak nem enyhít az életveszély közvetett jellege, viszont az emberölési szándék eshetőleges volta a vádlott javára értékelhető.

[34] Tettesítés esetén csak a bűnösség elismerésének és a megbánásnak van jelentősége (56/2007. BK vélemény II/11.), így a bűnösségét be nem ismerő vádlott beismerése a javára enyhítő körülményként nem értékelhető.

[35] A sértett megbocsátása viszont nagyobb nyomatékkal értékelhető enyhítő körülményként, és enyhítő tényező a vádlott büntetlen előélete is.

[36] Az ügyész a törvényes büntetőjogi minősítés alapján az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést törvénysértően enyhének tartotta, a határozott tartamú szabadságvesztés hosszabb tartamban való megállapítását kérte, annak próbaidőre történő felfüggesztésére nem látott lehetőséget. Mellékbüntetésként közügyektől eltiltás alkalmazását is kérte.

[37] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad alpontjában írtak alapján fegyházban kérte megállapítani. Utalt arra, hogy a Btk. 38. § (4) bekezdés e) pont, eb) alpontja alapján a vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra.

[38] A vádlott által bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztésbe való beszámítását a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata alapján tartotta indokoltnak pontosítani.

[39] Észlelte az ügyészség, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett minden bűnjelről, (13000/449-56/2023. bü. számú bűnjeljegyzék 6-7.-8.-10-11.-12.-13), azok megsemmisítését kérte.

[40] Utalt arra, hogy ugyanezen bűnjeljegyzék 2-5., 14. és 15. tételszámain szereplő nyomokat és anyagmaradványokat a nyomozó hatóság a szemle során nem foglalta le, hanem rögzítette. A bűnjel fogalmába a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet (R.) 1. § (1) bekezdés a) pontja alapján beletartoznak a le nem foglalt dolgok is, azonban a Be. 320. § (1) bekezdése szerinti rendelkezés csak a lefoglalt bűnjelekre vonatkozhat. A kérdéses anyagmaradványok, illetve nyomok lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezés mellőzését kérte.

[41] Indítványozta, hogy az ítéltábla a cselekményt a vád szerint minősítse, magasabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztést szabjon ki, melynek végrehajtási fokozatát fegyházban állapítsa meg, tiltsa el a vádlottat a közügyek gyakorlásától, rendelkezzen arról, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható, módosítsa a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezést, pontosítsa a személyi adatokat is, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[42] A védő az írásban benyújtott észrevételében kifejtette, hogy a vádlottnak nem állt szándékában megölni a férjét, mikor ez tudatosodott benne, az ölési cselekményt azonnal befejezte, sőt segítséget kívánt nyújtani a sértettnek, aki azt elutasította.

[43] A sértett aludt, a rendelkezésre álló eszközzel, a 20 cm-es késsel gond nélkül halálra sebezhetné volna a sértettet, aki ez ellen nem tudott volna védekezni. Amennyiben a kés teljes egészében és nem csak 2 cm-t hatol be a mellkasba, abban a pillanatban meghalt volna, így egy könnyen gyógyuló sebet kapott csak, a kórházból egy nap alatt elbocsájtották.

[44] A vádlott saját akaratából - és nem a sértett védekezése által - elállt szándékától. A hirtelen kijózanodás, valamint az emberi tudatnak a valóságra ébredése során a cselekmény befejezése elmaradt.

[45] Tény, hogy együtt sokat ittak, hogy verekedtek is egymással, azonban a sértett ezeket a testi ereje miatt könnyedén hárította és ő sem maradt adós.

[46] A védői álláspont szerint az ügyészségnek azt kellett volna bizonyítania, hogy az ölési cselekmény nem a vádlott szándéka alapján maradt kísérleti szakaszban. Végre tudta volna hajtani a szúrást egész pengehosszúságban is. Ezt az ügyészség nem tudta bizonyítani, csak egy mondatot tett hozzá, eszerint a cselekmény közben a sértett felébredt és elhárította a

továbbiakat. Ha a vádlott saját szándékából nem áll el a cselekmény folytatásától, akkor a sértettnek már nem lett volna módja a védekezésre, ha felébred akkor sem, mert a szúrás iránya és a 20 cm kés teljes behatolása esetében azonnal meghalt volna.

[47] Helyes tehát az orvosi szakvélemény a tekintetben, hogy a szúrás pontosan a szív felé irányult, ha a 20 cm-es kés teljes egészében behatolt volna a sértett meg is halt volna, de a vádlott elállt szándékától. Hisztériás állapota hirtelen megváltozott, visszatért a valóságba és rájött, hogy mit cselekszik, tudatosult benne, hogy ezt nem szabad, ezzel megszakadt a cselekmény végrehajtása, nem valósult meg az emberölés. A kísérlet saját akaratból megszakadt.

[48] A Btk. 10. § 4 pontjának a) bekezdése alkalmazható, amely kimondja, hogy nem büntethető kísérlet miatt,... a) akinek önkéntes elállása folytán marad el a bűncselekmény befejezése...

[49] Az (5) bekezdés szerint ha a (4) bekezdésben meghatározott esetben a kísérlet már önmagában is megvalósít más bűncselekményt, az elkövető e bűncselekmény miatt büntethető.

[50] Az elsőfokú bíróság a Btk. idézett szakaszai szerint járt el, nem büntetett emberölés kísérlete miatt, de mivel a kísérlet önmagában is megvalósított más bűncselekményt, súlyos testi sértés miatt marasztalta helyesen a vádlottat.

[51] A védő kérte az ítélet helybenhagyását annak helyes indokainál fogva.

[52] Az ítéltábla az ügyet a Be. 599. § (2) bekezdés a) pont szerinti nyilvános ülésre tűzte.

[53] A védő perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat ismételte meg.

[54] A vádlott felszólalásában előadta, hogy amikor a sértettel dulakodtak a franciaágynál, magával rántotta vagy ő esett rá, nem tudja. Nem volt szándékos részéről a magatartás. Arra figyelt fel, hogy a sértett azt kiabálja, megöltél, akkor vette észre, mi történt. A sértett nem aludt, mondta a magáét.

[55] Az utolsó szó jogán a vádlott előadta, hogy szándékosan nem tett semmit, ki akart menni a lakásból, de a sértett nem engedte ki, ez volt a baj.

[56] Az ügyész súlyosításért bejelentett fellebbezése eredményre vezetett, a fellebbviteli főügyészség indítványa helytálló.

[57] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált.

[58] Ennek során a Be. 590. § (2) bekezdése szerint az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását a bíróság arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A (7) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülbírálat tárgyát képező kérdésekben.

[59] A fentiek szerinti felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező a Be. 607. § (1), 608. § (1)(2) bekezdésében foglalt abszolút, továbbá a Be. 609. § (1)(2) bekezdése szerinti relatív eljárási szabálysértést nem észlelt.

[60] A bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azonban részben megalapozatlan tényállást állapított meg.

[61] A tényállás nem teljes, az iratok tartalmának nem minden tekintetben megfelelő és helytelen logikai következtetést is tartalmaz (Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) és d.) pontban írt megalapozatlansági hibák), a megalapozatlanság ugyanakkor az ügyiratok tartalma alapján és helyes ténybeli következtetéssel a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság kizárólag a megalapozatlanság körében értékeli eltérően az elsőfokú bíróságtól a bizonyítékokat.

[62] Hiányos a tényállás a [16] bekezdésben, az kiegészítésre szorul a sértett vallomása alapján a közöttük lezajló tettelegességek tekintetében.

[63] Iratellenes a tényállás [17] bekezdésben tekintetben, hogy nem állt távol a sértettől és a vádlottól a féltékenykedés. A kölcsönös féltékenykedésre utalás nem feleltethető meg a sértett elfogadott vallomásának, ilyet még a vádlott sem állított, csak a vádlott féltékenysége van adat.

[64] Iratellenes megállapítás szerepel a [28] bekezdésben, a vádlott testmagasságát 171 cm-ben rögzítette a törvényszék, mely a testszemle jegyzőkönyvben rögzített adat alapján 173 cm.

[65] A [29] bekezdésében írtakat pontosítani szükséges a sértett vallomása alapján.

[66] A [30] bekezdésében írtak helytelen mérlegelést tartalmaznak amiatt, hogy a törvényszék nem volt figyelemmel a segélyhívó bejelentés leírt szövegére, amit a bizonyítási eljárás anyagává tett. tanú3 tanú bejelentése, segélyhívása rögzítésre került, a segítségkérés közben a vádlott hangja is hallható volt, eszerint: „El akarsz menni a WC-re, amikor te támadtál meg engem?”. Mindebből nyilvánvaló, hogy a vádlott nem akarta WC-re kísérni a sértettet, nem ajánlott fel segítséget az illemhelyre kíséréshez, még ő vonta felelősségre a sértettet. Figyelemmel az objektív bizonyítéokra, nem állapítható meg tanú2 szomszéd tanú vallomását alapul véve, hogy a vádlott felajánlotta volna a segítségét, hogy elkíséri a sértettet az illemhelyre, a sértett a vádlott elutasító magatartása miatt végezte el a dolgát a ház mögött. Ekörben helyes mérlegeléssel tanú2 tanúvallomásának ezen részét, mert az objektív bizonyítékkal ellentétes, el kellett vetni. E beszélgetésben került rögzítésre a sértett részéről utolsó mondatként az is: hogy „fekszem az ágyamban, és akkor megszúr baszd meg, Úristen!”

[67] A törvényszék az ítélet [28], [37] és [38] bekezdésben az igazságügyi orvosszakértő véleményét részben tévesen, és pontatlanul idézve állapította meg a szúrás erejét, illetve azt, hogy az milyen eredménnyel járt, járhatott volna, ezen túl hiányos a tényállás, mert nem került rögzítésre, hogy a súlyosabb eredmény miért maradt el.

[68] A nyomozás során adott szakvéleményében az orvosszakértő azt állapította meg, hogy a sérülés egy rendbeli közepes nagyságú erőbehatással volt létrehozható. A 19. számú tárgyalási jegyzőkönyv szerint a szakértő e véleményét fenntartotta, annyiban pontosította, hogy a szúrás maximum közepes erejű volt, inkább annál kisebb, de kizárni csupán azt zárta ki, hogy a szúrás a közepesnél nagyobb erejű, nagy erejű lett volna.

[69] Az ítélet [38] bekezdésében írtak helytelen következtetést tartalmaznak az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításainak figyelmen kívül hagyása miatt. A szakvélemény szerint az állapítható meg, hogy reális veszély volt a sértett közvetlen életveszélyes állapotának kialakulására [37], ugyanakkor az életveszély fogalmilag a halál bekövetkezésének a reális lehetőségét jelenti, ezért nem helyes az az ítéleti megállapítás a [38] bekezdésben, mely szerint a halál bekövetkeztének reális veszélye nem állt fenn.

[70] Az igazságügyi orvosszakértő a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a sértettnél mellkasi vérgyülem alakult ki, ennek okaként pedig a mellkasfalán áthatoló szúrt seb azonosítható. E sérülés közvetlen életveszélyesnek azért nem minősíthető, mert ahhoz legalább egy liter folyadéknak fel kellett volna felgyűlnie. A szúrás nem nyitott meg egy olyan eret, amiből elindult volna a komolyabb vérzés, ennek elmaradása azonban teljes véletlenszerűség volt (19. számú jegyzőkönyv 8. oldal).

[71] A szakértő nyilatkozott arra is, hogy nem befolyásolható ténylegesen, hogy 1 vagy 2 cm-rel beljebb megy-e a szúrás. Ha a sértett belemozdul, akkor már összehangolódnak az erőbehatások, súlyosabb következmény valósul meg, lehetett volna 2 cm-rel mélyebb a sérülés, 2-3 cm-rel mélyebb sérülés elérte volna a szívburkot vagy a tüdőt közepesnél kisebb erő esetében is.

[72] A bordák körüli érképleteket akár közepesnél kisebb erővel leadott szúrással is el lehet érni, és azokból egy nagyobb vérzés is elindulhat. Ez millimétereken múlik. Senki nem

tudja befolyásolni, hogy milliméterrel arrébb megy-e a szúrás. A szakértő szerint éppen ahhoz kell a véletlenek sorozata, hogy a mellhártya megsértése (a mellkas megnyitása) mellett a jelen ügyben észlelt kisebb vérzés következzen be, hogy valaki ezt így megússza. (19. tárgyalási jegyzőkönyv 7-8. oldal)

[73] Azt a nyilvános ülésen is megismételt vádlotti nyilatkozatot, hogy a sértett nem aludt, hanem dulakodtak, és vagy a sértett rántotta le vagy ráesett a sértettre, már az elsőfokú bíróság is elvetette, elfogadva a sértett előadását, részben az orvosszakértő véleményével is alátámasztottan.

[74] Az ítéltábla a fentebb írtakra alapítva a megállapított tényállást az alábbiak szerint módosítja:

[75] A [16] bekezdésben a kölcsönös tettegességnél beilleszti, hogy elsősorban a vádlott bántalmazta a sértettet.

[76] A [17] bekezdés utolsó mondatrésze helyett az ítéltábla azt rögzíti, hogy ezen túl a vádlott féltékeny volt a sértettre.

[77] A [28] bekezdésben a vádlott testmagassága helyesen 173 cm. E bekezdés utolsó előtti sorában a közepesnél kisebb erővel kifejezés helyett a legfeljebb közepes erővel kifejezést alkalmazza.

[78] A [29] bekezdés helyesen: A sértett a szúrásra felébredt, kiszaladt a házból, és úgy kérte a szomszéd segítségét mentő hívásával.

[79] A [30] bekezdésben írtakat az ítéltábla mellőzi, helyette azt rögzíti, hogy a sértett kérte a vádlottat, hogy engedje elmenni WC-re, amit a vádlott azzal hárított el, hogy „el akarsz menni WC-re, amikor te támadtál meg engem?” A sértett a vádlott elutasító magatartása miatt végezte el a dolgát a ház mögött.

[80] A [33] bekezdésben írtakat az ítéltábla kiegészíti a [35] bekezdésben írtakkal, valamint azzal, hogy a bordák körüli érképleteket akár közepesnél kisebb erővel leadott szúrással is el lehet érni, és azokból egy nagyobb vérzés is elindulhat.

[81] A [36]-[41] bekezdésben írtakat az ítéltábla mellőzi.

[82] [36] bekezdésként az ítéltábla rögzíti, hogy a szúrás áthatolt a sértett mellkasfalán, a mellhártya megsértése révén kisebb vérzést, közvetett életveszélyes állapotot okozott, a tényleges gyógytartam 6 hét, maradandó fogyatékoság nem alakult ki. A sértett nagyobb mellkasi vérgyülemmel járó közvetlen életveszélyes sérülésének reális lehetősége a szúrás következtében fennállt, annak elmaradása csupán a véletlennek volt köszönhető.

[83] Az így kiegészített, módosított tényállás alapján bírálta felül az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be.593.§ (3) bekezdése szerint.

[84] A megváltoztatott tényállás alapján a vádlott cselekménye a Btk.160.§ (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés j) pont szerint minősülő védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett emberölés büntettének Btk. 10.§-a szerinti kísérlete. A törvényszék általi minősítéssel az ítéltábla nem értett egyet, helytelen annak jogi indokolása is.

[85] A Kúria 3/2013. BJE jogegységi döntése, amely az élet- és testi épség büntetőjogi védelméről szól, eligazítást nyújt az alanyi és a tárgyi tényezők körében az elkövetői tudattartalom körében, az élet és testi épség elleni egyéb bűncselekmények elhatárolása kapcsán.

[86] Az objektív tényezők közé tartozik az elkövetéshez használt eszköz a kés, a támadott testtájék, a sérülés helye, amely következtetési alap a vádlotti tudattartalomra.

[87] Jelen ügyben a vádlott a szúrást megelőzően a nap folyamán néhány órával korábban erőszakosan lépett fel a sértettel szemben, aki kihívta a rendőröket, bejelentése szerint a sértett szokásához híven megtámadta, és többször fenyegette öléssel is.

[88] A házastársak rossz viszonyban voltak, a sértett vallomása szerint a vádlott a rendőrség értesítését követően még dühösebb lett.

[89] Az igazságügyi pszichológus szakértő véleménye szerint a vádlott a haragját látható viselkedésben fejezi ki, tettét a sértett irányában a növekvő harag érzése során megjelenő düh, ennek kifejezéseként megjelenő agresszió motiválhatta. Az alanyi, szubjektív tényezők körében a jogegységi döntés értelmében a cselekményt kiváltó ok, a motívum vizsgálendő. A vádlottat a házassági válságban a férje iránti féltékenység, az anyagi javakon folyó vita, a férje által kihívott rendőrség megjelenése is motiválta.

[90] Jelen ügyben nincs jelentősége, hogy a vádlott a szúrással egyidejűleg nem mondott semmit, mert a sértett aludt. Verbális fenyegetés esetén a sértett még a szúrás előtt felébredhetett volna, mely a vádlotti cselekményt nehezítette volna. Néhány órával az ölési cselekmény előtt (a rendőrség sértett általi kihívása előtt) a vádlott már öléssel fenyegette a sértettet.

[91] Köztudomású, a mellkasi terület megsértése halálos eredménnyel járhat. Ha a késsel történő bántalmazás következtében a létfontosságú részeket sérülések érik, akár a halál is bekövetkezhet.

[92] Ebből fakadóan kétséget kizáróan megállapítható az is, hogy a vádlottnak tudnia kellett a köztudomású tény, hogy ezeken az anatómiai helyeken létfontosságú szerveket

sérthet meg. A mellkas sértése révén több létfontosságú szerv, a szív, a tüdő és a főerek is sérthetők. A mellkasüreget ténylegesen megnyitó szúrás objektíve felveti a halál bekövetkeztének lehetőségét, ennek a vádlott tudatában fel kellett merülnie. Az igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson tett nyilatkozata alapján megállapítható az is, hogy millimétereken múlhat, hogy ezen a területen bekövetkezik-e a halálos sérülés, avagy sem.

[93] A Btk. 7. § II. fordulata szerint eshetőleges szándékkal követi el a cselekményt, aki cselekménye következményeibe belenyugszik.

[94] Akkor, amikor a vádlott a kést magához vette, odament az alvó sértetthez, tudva, hogy ebben az állapotában nem tud védekezni, a sértettet legfeljebb közepes erővel mellkason szúrta, tudata átfogta, hogy a megtámadott testtájék köztudomásúan életfontosságú szerveket rejtő voltára, az éles, nagy pengehosszúságú vágó eszköznek a mellkasba szúrásával életfontosságú érképletek, tüdő, szív, bordák melletti érképletek sérülhetnek. Tudata legalább eshetőleges szándékkal átfogta azt, hogy a sértett meghalhat. Ebbe beletörődött, eziránt közömbös volt. Azzal is számolnia kellett, hogy a késbe az alvó sértett is belemozdulhat, ennek következtében akár mélyebb sérülés is keletkezhet.

[95] Egy 20 cm pengehosszúságú éles konyhakést használó laikus pontosan nem képes azon erőnek, mélységnek a behatárolására, amely még nem vezet életveszélyhez vagy halálhoz.

[96] A cselekmény a Btk.10.§ (1) bekezdése szerinti kísérleti szakban maradt, befejezett kísérlet, a súlyosabb eredmény bekövetkezésének elmaradása a véletlenül múlt.

[97] Az ítélet [136] bekezdésében írtakkal szemben az életveszély megszüntetésének orvosi lehetőségei a cselekmény büntetőjogi minősítését nem érintik – ahogyan azt a fellebbviteli főügyészség helyesen kifejtette - a halál szükségszerű bekövetkezésének lehetősége nem feltétele a cselekmény emberölés büntette, illetve annak kísérlete szerinti minősítésének.

[98] A védői észrevétel kapcsán az alábbiak rögzítése szükséges:

[99] A bizonyítási eljárás eredményeként – szemben a védői érveléssel - nem volt mállapítható, hogy a vádlott önként hagyott fel a cselekménnyel, hiszen annak az vetett végett, hogy a szúrást követően a sértett felébredt és kirohant az ingatlanból, majd segítséget kért a szomszédoktól. tanú2 és tanú3 nyújtottak segítséget, tanú3 értesítette a történetekről a segélyhívót, tanú2 adott egy törölközőt a sértettnek, hogy szorítsa a sebre. Eközben, több perc elteltével ment ki a házból terhelt1 vádlott.

[100] Ha akart volna mentőt hívni a vádlott, annak ellenére tudott volna, hogy azt a szomszéd is megtette a sértett kérésére a házból való kifutása után.

[101] A vádlott javára az önkéntes eredményelhárítás a fentebb írtak szerint nem merül fel, a felajánlott segítségére vonatkozó elsőbírói ténymegállapításokat az ítéltábla a tényállásból mellőzte. Közvetlenül a cselekményt követően nem nyújtott segítséget a sértettnek, az erre vonatkozó vádlotti előadást el kellett vetni, tanú2 tanúvallomását ekörben megcáfolta az objektív hangfelvételtől készült jelentés. Önkéntes eredményelhárítás nem volt, a cselekmény enyhébben, életveszélyt okozó testi sértés büntettként nem minősülhet.

[102] Önkéntes elállás pedig befejezett kísérlet esetén kizárt.

[103] A védői észrevétel kapcsán utal az ítéltábla arra, hogy az adott erejű szűrés alkalmas volt a halál bekövetkezéséhez vezető okfolyamat megindításához, a cselekmény folytatása pedig nem a vádlott szándékának megfelelően, hanem azért maradt el, mert a sértett a szűrésre felriadt, és segítségért szaladt.

[104] A Btk. 459. § (1) bekezdés 29. pontja szerint védekezésre képtelennek kell tekinteni azt is, aki helyzeténél vagy állapotánál fogva ideiglenesen vagy véglegesen nem képes ellenállás kifejtésére, e meghatározásnak az alvó személy megfelel; az alvó személy sérelmére elkövetett bűncselekmény védekezésre képtelen személy sérelmére elkövettként minősül (BH2014. 235.).

[105] A vádlott által elkövetett bűncselekmény 10-20 évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntethető, az irányadó középérték 15 év.

[106] A törvényszék az enyhítő és a súlyosító körülményeket többnyire helyesen sorolta fel.

[107] A megváltoztatott minősítésre tekintettel mellőzni kellett a súlyosító körülmények közül a sértett védekezésre képtelen állapotát, mert az minősítette az alapeseti emberölés büntette kísérletét minősített emberölés kísérletévé, a kétszeres értékelés tilalma miatt e körülményt mellőzni kellett.

[108] További súlyosító körülmény az elkövetéshez használt eszköz különös veszélyessége (56/2007. BK vélemény III/2.) is.

[109] Enyhít a kísérleti szak kisebb nyomatékkal, mert a cselekmény befejezett kísérlet.

[110] A vádlott javára nem értékelhető a sértetti közrehatás, erre a megállapított tényállás nem ad alapot. Nem enyhít az életveszély közvetett jellege. A szándék eshetőleges volta enyhítő körülmény. A sértett megbocsátása nagy nyomatékkal értékelhető enyhítő körülmény.

[111] A cselekmény kísérleti szakban maradása miatt a Btk. 82.§ (4) bekezdése alapján lehetőség van kétszeres leszállásra is, azaz a legkisebb büntetési tartam a (2) bekezdés c) pont szerinti 2 év szabadságvesztés.

[112] Az ítéltábla úgy látta a büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel, hogy az enyhítő szakasszal alkalmazható, törvényi minimumhoz közeli 3 év tartamú szabadságvesztés büntetés elégséges a vádlott esetében személyi körülményeire is tekintettel a visszatartó hatás eléréséhez figyelemmel arra is, hogy a vádlott és sértett házassága már felbontásra került, nem élnek együtt. A leszállást indokolja különösen a cselekmény kísérleti szakasza, a vádlott büntetlen előélete.

[113] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontja alapján fegyház lenne, ugyanakkor a Btk. 35.§ (2) bekezdés szerint a büntetés kiszabásánál irányadó jelentős súlyú enyhítő körülményekre figyelemmel az ítéltábla lehetőséget látott eggyel enyhébb, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pont szerinti börtön fokozat megállapítására.

[114] A szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére törvényes lehetőség nem volt, mert a Btk. 85.§ (1) bekezdése szerint kizárólag a 2 évet meg nem haladó tartamú szabadságvesztés végrehajtása függeszthető fel próbaidőre.

[115] A törvényszék által történő próbaidőre történő felfüggesztésre vonatkozó rendelkezést mellőzni kellett.

[116] Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításánál a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére szövegrészt az ítéltábla mellőzte, megjelölte a Btk. 92. § (2) bekezdése szerint, hogy egy napi előzetes fogvatartásban töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg. Megjelölte az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő befejező időpontját is.

[117] Az ítéltábla mellékbüntetésül a szabadságvesztés tartamához igazodó tartamú közügyektől eltiltásra is ítélte a vádlottat a Btk. 61-62. §-a alkalmazásával, mert azok gyakorlására méltatlan az elkövetett cselekmény jellege miatt.

[118] Megállapította az ítéltábla azt is, hogy a Btk. 38. § (4) bekezdés e) pont eb) alpont alapján a vádlott a szabadságvesztés büntetéséből feltételes szabadságra nem bocsátható.

[119] Az ügyészi indítványban írtakat osztotta az ítéltábla, egyes bűnjelekről a rendelkezést a törvényszék elmulasztotta, melyt pótolni kellett.

[120] Megjelölte az ítéltábla a bűnjeleket őrző nyomozóhatóságot, a bűnjeljegyzék pontos számát. A Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztályán 13000/449-56/2023. bü. számú bűnjeljegyzék 1. alatti konyharuha, 6-7. tétel alatti üveg poharak, 8. tétel alatti törülőkendő, a 10-13. tétele szám alatti ágyneműről nem történt az elsőfokú eljárásban rendelkezés, e tárgyak lefoglalását az ítéltábla a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, megsemmisítésüket rendelte el a 320. § (2) bekezdése szerint. Az elkobozni rendelt kés bűnjeljegyzékszámát a végrehajthatóság érdekében megjelölte.

[121] A fenti bűnjeljegyzék 2-5., 14. és 15. tételszámain szereplő nyomokra és anyagmaradványokra vonatkozó rendelkezést az ítéltábla mellőzte. E nyomokat és anyagmaradványokat a nyomozó hatóság a szemle során nem foglalta le, hanem rögzítette. A bűnjel fogalmába a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet (R.) 1. § (1) bekezdés a) pontja alapján beletartoznak a le nem foglalt dolgok is, azonban a Be. 320. § (1) bekezdése szerinti rendelkezés csak a lefoglalt bűnjelekre vonatkozhat.

[122] A fent írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.599.§-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be.606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlott adatait az iratok tartalmának megfelelően pontosította.

[123] A másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján megállapította, annak viselésére a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte.

Budapest, 2026. január hó 15.

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

dr. Kósa Zsuzsanna

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A bíróság1 2025. május hó 15. napján kelt 15.B.30/2024/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.258/2025/8. számú ítéletével eszközölt változtatással 2026. január hó 15. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. január hó 15.

dr. Magócsi István

a tanács elnöke